ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Χ.

Μία ἀπὸ τὶς φυσιογνωμίες ποὺ ὀφείλουν τὴν θελκτικότητά των στὸ γελαστὸ ὕφος των. Σπανιώτατα σημειώνεται ἀπουσία τῆς συμπαθεστάτης καὶ ἐκλεκτῆς Δεσποίνης εἰς τὰς ἀπογευματινὰς καὶ βραδυνὰς δεξιώσεις. Φαίνατική θιασῶτις τοῦ μπρίτζ. Σιλουέττα σιμμετρική καὶ κομψή, μελαγχροινή, μάτια ὡραῖα. Ἡ τουαλέττες της συνθέσεις καὶ δημιουργήματα φημισμένων ραττικῶν οἴκων. Τὰ καπέλλα της ἀποδεικνύουν, ὅτι εἶνε κάτοχος ἀξιοθαυμάστου «σπεσιαλιτὲ» νὰ ἐνλέγη καπέλλα χαριτωμένα καὶ πάντοτε ἀπολύτως ἐναρμονισμένα μὲ τὴν νόστιμη φυσιογνωμία της.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ μία δεξίωσις διαδέχεται τὴν ἄλλη, ὥστε κάθε ἀπόγευμα αἱ κοσμικαὶ κυρίαι νὰ ἔχουν τρεῖς ἕως τέσσερες δεξιώσεις.

— Μεγάλη φούρια ἀπὸ δεξιώσεις—μαστίχα. Οὐδέποτε εἶχε παρατηρηθῆ τόση πληθώρα δεξιώσεων τῶν 7—9.

— Ἀντιθέτως αἱ πατροπαράδοτοι τεϊοποσίαι διεκόπησαν ὁριστικῶς.

— Ἀναγγέλονται μερικοὶ λευκοὶ χοροὶ γιὰ τὶς Ἀπόκρηες, μεταξὺ τῶν ὁποίων παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Εὐγενίδη, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ποσειδῶνος, παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Μυταράκη.

— Ἀπὸ τὶς πλέον εὐχάριστες δεξιώσεις ἡ παρὰ τῇ κ. Κ. Δούμα τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην.

— Μεγάλο μπρίο, ἄφθονη νεολαία, «ἀτραξιόν», τὸ τραγοῦδι τῆς κ. Φιλιφέτου, ἡ εὔθυμη ἀπαγγελία τοῦ κ. Φωκᾶ.

— Ρόιντ ζωηρότατον.

— Κοῦπες καὶ μπρίτζ.

— Ἡ οἰκοδέσποινα γλυκυτάτη μὲ μαῦρη «σὶκ» τουαλέττα.

— Διακρίνομεν τὴν κ. Καποδίστρια, τὴν κ. Κ. Τσαλδάρη, τὴν κ. Π. Μπέμπη, τὴν κ. Α. Τσουκαλᾶ, τὴν κ. Χατζηπέτρου, τὴν κ. Καλβοκορέση, τὴν κ. Κ. Μπόταση, τὴν κ. Λαμπαδαρίου, τὴν κ. Μέρμηγκα, τὴν κ. Πετσάλη, τὴν κ. Μέλλιν, τὴν κ. Φραγκοπούλου, τὴν κ. Μυρέλλα, τὴν κ. Παπαθεμιστοκλεοπούλου, τὴν κ. Γ. Μακκᾶ, τὴν κ. Δρούλια, τὴν κ. Ράλλη, τὴν κ. Γιαλίστρα, τὴν κ. Π. Λαμαλᾶ, τὴν κ. Οἰκονόμου.

— Ἐπίσης παρευρέθη ἡ κ. Ἀρ. Λαδοπούλου, ἐμφάνισις «σανσασιοννέλλ».

— Πολὺ εὔμορφη ἡ κ. Π. Λελούδα μὲ καψόταν σύνολον.

— Τὸ Σάββατον ἡ ἀναμενομένη δεξίωσις παρὰ τῷ Πρεσβευτῇ τῆς Αἰγύπτου Καμὲλ Μπέη.

— Αἱ κοσμικαὶ Ἀθῆναι παροῦσαι, ἑπομένως ἐθαυμάσθησαν πολὺ ἐλεγάντικα σύνολα καὶ χαριέστατες σιλουέττες.

— Αἱ πλέον κομψευόμενες προτιμοῦν τὴν «Λότζια» γιὰ νὰ καπνίσουν, ἐπειδὴ τὸ πλαίσιον εἶνε κατάλληλον γιὰ ν' ἀναδεικνύεται περισσότερον ἡ κομψότης των.

— Μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων: Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ κ. Κλεμὰν Σμόν, Πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας καὶ κ. Ρασκάνο, Πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας καὶ κ. Μπασιανίνι, Πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Μπαρατσέκ, Πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ κ. Ρόμσαϊ, Πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας καὶ κ. Μπούσκοβιτς, Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας καὶ κ. Ἐνὶς Βέη, Πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας καὶ κ. Καβασίμα, κ. Καφαντάρη, κυρία Π. Τσαλδάρη, Στρατηγὸς καὶ κ. Μπραγιόν, ὁ Ὑφυπουργὸς καὶ κ. Λαδᾶ, ὁ Ὑφυπουργὸς καὶ κ. Παπαδάτου, κ. Καραπαναγιότη, Στρατηγὸς καὶ δες Φραντζῆ, κ. Ξυδάκης, κ. καὶ κ. Τσιμπιδάρου, Ναύαρχος καὶ κ. Λομπρέστη, Πρόξενος τῆς Γαλλίας, κ. καὶ δὶς Τύρκ, κ. καὶ κ. Χάρβεϋ, Βαρῶνος καὶ Βαρώνη Σερένα, κ. καὶ κ. Κ. Ἀλεξανδρῆ, Στρατηγὸς καὶ κ. Ταρσούλη, κ. καὶ κ. Χεμπερλάϊν, κ. καὶ κ. Κ. Ἰζαιλώφ, Ναύαρχος, κ. καὶ δὶς Μακκᾶ, κ. Μαντζαβίνου, Καθηγητὴς καὶ κ. Λιθιεράτου, κ. Μυταράκη, κ. καὶ κ. Ματσίνι, κ. καὶ κ. Καρέλλα, κ. καὶ κ. Παπαστράτου, κ. καὶ κ. Ζαλοκόστα, κ. Παπαχατζῆ, κ. καὶ κ. Γ. Δροσοπούλου, Ναύαρχος καὶ κ. Λούσμανη, δὶς Κυριαζῆ, κ. καὶ κ. Ν. Κιτσίκη, κ. Γ. Μελᾶ, κ. Κ. Τσαλδάρη, κ. Λάμπρου, κ. Κιτσίκης, κ. καὶ κ. Βυσσέκ, κ. καὶ κ. Τριόνφι.

— Ἐξαιρετικὲς ἐμφανίσεις ἡ κ. Κ. Τσαλδάρη μὲ μαῦρο βελοῦδο, γαρνιρισμένο μὲ ἐρμίνα, ἡ κ. Α. Ματσίνι μαῦρο φόρεμα μὲ τυρκοιὰζ καὶ μπερὲ βελούδινο.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Πρὸ ἡμερῶν ὁ κ. Ἀθαν. Π. Ρεμπουτζάκος ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ ὡμορφο καὶ χαριτωμένο θυγάτριον τοῦ ἐμπόρου κ. Ν. Θεοδωροπούλου, ὀνομάσας αὐτὸ Ἰωάνναν.

Εἰς τοὺς εὐτυχισμένους γονεῖς εὐχάμεθα νὰ τοὺς ζήση.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ἀνάδοχον, ὁ ὁποῖος νὰ βάλη καὶ στέφανον γάμου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ

Οἱ ἐξέχοντες Ἕλληνες λόγιοι, πολιτικοί, ἐπιστήμονες, καλλιτέχναι, κ.τ.λ..... εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν διασήμων γυναικῶν τῆς Ἱστορίας!....

Μὲ γελοιογραφίες τῶν κ. κ. Πρωτοπάτση, Βώττη, Σταμ. Σταμ., Ἀντωνιάδη, Παπαδημητρίου, Συρίγου, Δήμου κ.λ.π.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΡΕΜΠΟΥ

Γ'.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΦΙΛΗΜΑ

Μποροῦμε νὰ κρίνουμε τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον θὰ μᾶς δώση τὸ χέρι του. Ὑπάρχουν χειραψίες ζωηρές, εἰλικρινεῖς, ἐγκάρδιες, ἡ ὁποῖες συντελοῦν πολλὲς φορὲς στὸ νὰ δημιουργήσουν γύρω μας μιὰ οἰκεία ἀτμόσφαιρα περισσότερο κι' ἀπὸ μιὰ ὁλόκληρη συνομιλία.

Ἀντιθέτως, μὴν ἔχετε ἐμπιστοσύνη στὰ δάχτυλα ποὺ βιάζονται νὰ ξεφύγουν μέσα ἀπὸ τὰ χέρια σας, στὶς χειραψίες ποὺ δίνονται μὲ τὴν ἄκρη τῶν δακτύλων, στὶς ἄλλες ὅπου τὸ χέρι μένει ἀνάμεσα στὰ δάχτυλά σας σὰν ἄψυχο πράγμα καὶ στὴν χειραψία, τέλος, ποὺ ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι μόλις καταδέχουνται νὰ σᾶς τὴν δώσουν. Μιὰ τέτοια χειραψία εἶνε ἀρκετὴ γιὰ νὰ σᾶς προδιαθέση ἄσχημα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.

Εἶνε ἀπρεπὲς νὰ σφίγγετε τὸ χέρι τοῦ ἄλλου σὰν νὰ θέλετε νὰ τοῦ σπάσετε τὰ κόκκαλα, ὅπως κάνουν οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμεριζανοί, καὶ νὰ τὸ κρατᾶτε πολὺ ὥρα στὸ δικό σας χέρι.

Ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο ἀπρεπὲς τὸ νὰ χαιρετᾶ κανεὶς μὲ τὸ χέρι γαντωμένο. Αὐτὴ ἡ συνήθεια ἔχει δυὸ ἀφορμές: Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Βοργιῶν καὶ τῆς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων, τὰ γάντια ἦσαν πολλὲς φορὲς δηλητηριασμένα. Δίνοντάς σας λοιπὸν τὸ χέρι γαντωμένο, ἄφιναν στὸ δέρμα σας ἕνα δηλητήριο ποὺ σᾶς θανάτωνε, χωρὶς πολλὲς διαδικασίες.

Ἐπίσης ὥς τὸ τέλος τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, οἱ ἄνδρες κυκλοφοροῦσαν στοὺς δρόμους ἔφιπποι. Τὸ γάντι τους κρατοῦσε τὰ χαλινάρια τοῦ ἀλόγου, καὶ εἶχε ἔρθει σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν καταδρομένη ράχη τοῦ ζώου. Ἦταν πολὺ φυσικό, λοιπόν, νὰ μὴν θέλη κανεὶς νὰ ἐγγίση μ' ἕνα τέτοιο γάντι τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ χαιρετοῦσε.

Καὶ σήμερα ἀκόμη ὅταν ἕνας αὐτοκινητιστὴς γαντοφορεμένος ἐκράτησε ἐπὶ πολὺ ὥρα τὸ τιμόνι τοῦ αὐτοκινήτου του, θὰ θεωρηθῆ πολὺ ἀγροῖκος ἂν χαιρετίση φορώντας τὸ γάντι του.

Ὅταν ὅμως φορῆ κανεὶς τὰ γάντια του γιὰ νὰ κάνη βίζιτες ἢ νὰ πάη στὰ μαγαζειά, πρέπει νὰ ἰσχύη ὁ ἀντίθετος κανών.

Ἡ στοιχειώδης εὐγένεια, τὸ στοιχειῶδες αἴσθημα καθαριότητος ἐπιβάλλουν στοὺς κυρίους ποὺ φοροῦν γάντια καθαρά, νὰ χαιρετοῦν χωρὶς νὰ τὰ βγάλουν.

Εἶνε προτιμότερη ἡ ἐπαφὴ μ' ἕνα γάντι ἀπὸ σουέντ ἢ ἀπὸ γκλασέ, παρὰ μ' ἕνα χέρι ἱδρωμένο ἢ ἀκάθαρτο.

Τὸ χειροφίλημα, τὸ δεῖγμα αὐτὸ τῆς εὐγενείας, ἄρχισε νὰ μὴν εἶνε τῆς μόδας. Σὲ μιὰ πολυτληθῆ συγκέντρωσι, στὸν δρόμο ἢ σ' ἕναν μεγάλο χορό, ὅπου ὅλοι ἀλληλοσπρώχνουνται μεταξύ τους, τὸ χειροφίλημα δὲν ἔχει καμμιὰ θέσι. Στὸ θεωρεῖο ὅμως τοῦ θεάτρου, ἢ σ' ἕνα σαλόνι, τὸ χειροφίλημα εἶνε ἀκόμη ἀνεκτό.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ξέρουν πῶς νὰ φιλήσουν τὸ χέρι μιᾶς κυρίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶνε προτιμότερο ν' ἀποφεύγουν τὸ χειροφίλημα, ποὺ ἀπαιτεῖ χάρι καὶ κομψότητα.

Μερικοὶ φιλοῦν τὸ χέρι σὰν νὰ κολλοῦν βεντούζα, ἐνῶ πρέπει ἁπλῶς νὰ ἐγγίζουν μὲ τὰ χείλη τους τὸ δέρμα. Ἄλλοι σηκώνουν τὸ χέρι τῆς κυρίας γιὰ νὰ τὸ φέρουν στὸ ὕψος τοῦ κεφαλιοῦ τους. Αὐτοὶ ὅμως εἶνε ἀγενεῖς. Γιατὶ τὸ χέρι μιᾶς κυρίας δὲν εἶνε... τὸ χεροῦλι τῆς τρόμπας!...

Ἐπίσης τὸ χειροφίλημα δὲν πρέπει ν' ἀφίνη στὸ χέρι τῆς κυρίας καμμιὰ ὑγρασία, οὔτε μαζὺ μὲ τὰ χείλη ν' ἀκουμπάη κ' ἡ μύτη μας πάνω σ' αὐτό.

Πρέπει νὰ τονίσουμε ἀκόμη ὅτι δὲν εἶνε καθόλου σωστὸ νὰ φιλήη κανεὶς τὸ χέρι μιᾶς δεσποινίδος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: *Ἡ ἀλληλογραφία.*

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ ἐξωφύλλου μας, εἶνε ἔργον τοῦ ζωγράφου Παύλου Τούμαν μὲ τὸν τίτλο «Σπουδή».

ΜΙΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον στὴν αἴθουσα τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» ἐδόθη μιὰ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα Διάλεξις—Συναυλία τῶν δίδων Ἰωάννας καὶ Ἰόλης Μπουκουβάλα μὲ ἔργα τοῦ Λίστ. Στὴν ἀρχὴ ἡ δὶς Ἰωάννα Μπουκουβάλα ὡμίλησε γιὰ τὴ ζωὴ καὶ γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Λίστ καὶ κατόπιν ἡ δὶς Ἰόλη Μπουκουβάλα ἐξετέλεσε μὲ μοναδικὴ ἀπόδοσι στὸ πιάνο διάφορες ἀριστουργηματικὲς συνθέσεις τοῦ μεγάλου Οὔγγρου συνθέτου. Ἡ συναυλία ἐστέφθη ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας, καὶ αἱ δίδες Μπουκουβάλα κατεχειροκροτήθησαν.